

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αναφέρεται η έκφραση «τ[ο] δικαστήρι[ο] κράτους μέλους που έχ[ει] δικαιοδοσία ως προς την ουσία της υπόθεσης» η οποία περιέχεται στο άρθρο 15 τόσο στα δικαστήρια που επιλαμβάνονται της υποθέσεως σε πρώτο βαθμό όσο και στα δευτεροβάθμια δικαστήρια; Το κρίσιμο ζήτημα είναι αν η υπόθεση μπορεί, βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού 2201/2003⁽¹⁾, να παραπεμφθεί σε δικαστήριο που είναι σε θέση να κρίνει καλύτερα την υπόθεση, στην περίπτωση που το έχον δικαιοδοσία δικαστήριο από το οποίο ζητείται να παραπέμψει την υπόθεση είναι δευτεροβάθμιο, ενώ το δικαστήριο που είναι σε θέση να την κρίνει καλύτερα είναι πρωτοβάθμιο.
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, ποια τύχη πρέπει να επιφυλάξει στην πρωτόδικη απόφαση το έχον δικαιοδοσία δικαστήριο το οποίο παραπέμπει την υπόθεση σε δικαστήριο που είναι σε θέση να κρίνει καλύτερα την υπόθεση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Ιρλανδία) στις 9 Αυγούστου 2017 — Neculai Tarola κατά Minister for Social Protection**(Υπόθεση C-483/17)**

(2017/C 347/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Neculai Tarola

Εφεσίβλητος: Minister for Social Protection

Προδικαστικό ερώτημα

Πολίτης άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος, έχοντας ασκήσει για δώδεκα μήνες το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, εισέρχεται στο κράτος υποδοχής και εργάζεται (βάσει εργασιακής σχέσεως μη στηριζόμενης σε σύμβαση ορισμένου χρόνου) επί δύο εβδομάδες έναντι αμοιβής και ακολούθως καθίσταται ακουσίως άνεργος, διατηρεί, υπό τις περιστάσεις αυτές, την ιδιότητα του εργαζομένου για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μικρότερο ενός επιπλέον εξαμήνου, για τους σκοπούς του άρθρου 7, παράγραφος 3, στοιχείο γ', και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/38/ΕΚ⁽¹⁾, ώστε να δικαιούται να λαμβάνει επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας ή, ενδεχομένως, παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως υπό τις ίδιες περιστάσεις όπως αν ήταν κάτοικος και υπήκοος του κράτους υποδοχής;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Αυγούστου 2017 — Hoteles Piñero Canarias, S.L. κατά Keefe (εκπροσωπούμενου από τον Nik Eytton ως litigation friend)**(Υπόθεση C-491/17)**

(2017/C 347/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom